

Warszawa, dnia 21.10. 2013 r.

PG II Ko₁ 2409/13

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 22.10.2013r.
nr. 4826 podpis. M. Póć

M. Giderewicz
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 23.10.13...zał.
nr. 8824...podpis. [signature]

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Sumary Panu Marszałek

W odpowiedzi na pismo z dnia 23 września 2013 r. nr BPS/043-39-1709/13, przy którym przesłano tekst oświadczenia złożonego przez senatora Zdzisława Pupę wspólnie z innymi senatorami podczas 39. posiedzenia Senatu RP w dniu 20 września 2013 r., celem zapoznania się z nim i zajęcia stanowiska uprzejmie informuję, że poruszone w oświadczeniu kwestie zostały zbadane przez Prokuratora Apelacyjnego w Białymstoku, a także w Departamencie Postępowania Przygotowawczego Prokuratury Generalnej.

Przedmiotem krytycznego wystąpienia grupy senatorów jest, jak stwierdzono, fakt skazania kilku mężczyzn w Sądzie Rejonowym w Białymstoku za wznoszenie okrzyku „nie przepraszam za Jedwabne”, co sąd uznał za mowę nienawiści. W związku z powyższym w złożonym oświadczeniu grupa trzech senatorów zwróciła się do mnie o wyrażenie stanowiska w kwestii zasadności skierowanego w tej sprawie aktu oskarżenia, zadając jednocześnie pytanie, czy odmowa przepraszania za Jedwabne, wyrażana przez ludzi urodzonych pięćdziesiąt lat po wojnie, niezależnie od moralnej oceny, może być uznana za przestępstwo.

Odnosząc się do zawartych w oświadczeniu pytań, pragnę już na wstępie zauważyć, że kwestia uznania określonego zachowania za wyczerpujący znamiona

przestępstwa z art. 256 § 1 k.k., określanego jako nawoływanie do nienawiści, nie może być rozpatrywana w oderwaniu od okoliczności i kontekstu danego zdarzenia. Dopiero zatem analiza konkretnego przypadku może dać prawidłową odpowiedź na pytania sformułowane w oświadczeniu senatorów.

Jak wynika z poczynionych ustaleń, Prokurator Okręgowy w Białymstoku uwzględniając zebrany w wyniku śledztwa sygn. akt V Ds. 50/11 materiał dowodowy oskarżył Pawła A., Marcina S., Gerarda B., Karola P. i Pawła E. o popełnienie czynu określonego z art. 256 § 1 k.k. polegającego na tym, że w dniu 4 września 2011 r. w Białymstoku działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz innymi nieustalonymi osobami publicznie nawoływali do nienawiści na tle różnic narodowościowych w ten sposób, że podczas zgromadzenia publicznego zorganizowanego w celu wyrażenia protestu przeciwko mającym miejsce na terenie województwa podlaskiego aktom wandalizmu i profanacji skierowanym przeciwko mniejszościom narodowym wznosili hasła o treści „Nie przepraszam za Jedwabne”.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 08.03.2013 r. (sygn. akt XV K 1334/12) wyżej wymienione osoby zostały uznane za winne zarzucanego im czynu i skazane na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania oraz na kary grzywny.

W tożsamy sposób zachowanie oskarżonych zostało ocenione przez Sąd Okręgowy w Białymstoku, który na skutek rozpoznania apelacji obrońcy Pawła E. oraz apelacji oskarżonych Gerarda B., Karola P. i Marcina S., wyrokiem z dnia 19.09.2013 r. (sygn. VIII Ka 422/13) utrzymał w mocy orzeczenie Sądu I instancji, uznając wniesione środki odwoławcze za oczywiście bezzasadne.

Tak więc zapadły w tej sprawie wyrok skazujący jest prawomocny.

Przedstawiając powyższe i odnosząc się wprost do postawionych w oświadczeniu pytań pragnę poinformować, że podzielam stanowisko o zasadności skierowania w tej sprawie aktu oskarżenia, jak też wyrażone przez sądy obu instancji.

Z piśmiem

Andrzej Seremet